

DEČJE VESTI

2021 • ČETVRTO TROMESEČJE • SEVERNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Sun Mi, 8, i Sun Jung, 9, uživaju u sviranju muzičkih instrumenata u „Srećnoj crkvi“ u Sejongu, u Južnoj Koreji. Njihovo je iskustvo na strani 20.

MONGOLIJA

- 4 Ko je imenovao životinje? | 2. oktobar
- 6 Hodajuće čudo | 6. oktobar
- 8 Zatražila je pomoć anđela | 16. oktobar
- 20 Srećna Crkva | 27. novembar
- 22 Snažne molitve | 4. decembar
- 24 Rođendan sa prijateljima | 11. decembar

TAJVAN

- 10 Bog čuje molitve | 23. oktobar
- 12 Izostajanje iz škole zbog Crkve | 30. oktobar
- 14 Pronalaženje oprostjenja | 6. novembar
- 16 Dobro pamćenje | 13. novembar

JUŽNA KOREJA

- 18 Poslednja pozivnica | 20. novembar

JAPAN

- 26 Moć knjige | 18. decembar
- 28 Trinaesta subota: Koja je to knjiga? | 25. decembar
- 30 Budući projekti dara Trinaeste subote
- 31 Dodatne aktivnosti
- 35 Izvori za vođe
- 36 Karta

Vaši darovi na delu

Hvala vam na daru Trinaeste subote koji je pre tri godine pomogao da se osnuje Centar obučavanja za evangelizaciju mladih u Adventističkoj crkvi Setagaja, na slici, u Tokiju, u Japanu.

©2021 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

U ovom tromesečju predstavljamo Severnu azijsko-pacifičku diviziju koja usklađuje delovanje Crkve adventista sedmog dana u Japanu, Mongoliji, Južnoj Koreji i na Tajvanu. Na ovom području živi 230 miliona ljudi, uključujući skoro 286.000 adventista. To je odnos od jednog adventiste na 806 ljudi.

Prilike

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni u Severnoj azijsko-pacifičkoj diviziji izgradnju i osnivanje:

- Adventističkog centra uticaja u Ulan Batoru, u Mongoliji
- Centra za negu dece izbeglica u Ansanu, u Južnoj Koreji
- Misionskog centra Jeongnam u Diđuu, u Južnoj Koreji
- Tri urbana centra uticaja u Tajpeju, Tajnanu i Kašiongu na Tajvanu
- Programa Internet evangelizacija koje kao ciljnu grupu imaju Internet generaciju u Japanu

Pet projekata ovog tromesečja za dar Trinaeste subote predviđeni su za četiri zemlje Severne azijsko-pacifičke

divizije. Za više obaveštenja pogledajte nešto niže bočnu traku.

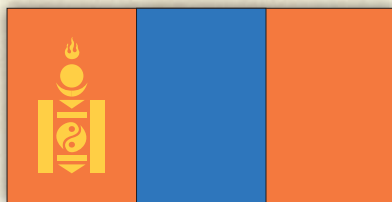
Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svako iskustvo. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Severne azijsko-pacifičke divizije na bit.ly/nsd-2021. Pratite nas i na facebook.com/missionquarterlies.

Možete da preuzete i PDF verziju časopisa *Dečja misija*, dostupnu na stranici bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle *Misija* na bit.ly/adultmission. Misionski video-snimci su dostupni na adresi bit.ly/mission-spotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju! 🌍

MONGOLIJA | 2. oktobar

Batzul Ganbold, 30

Ko je imenovao životinje?

Batzul je širom Mongolije uvek zapažao konje.

Mongolski konji su veoma snažni a dobro podnose vrele letnje žege i vrlo hladne zime. Batzul je znao da su konji važni. Ali je važno pitanje zbunjivalo malog dečaka: Ko je nazvao konje, „konjima“?

„Oče“, pitao je. „Zašto se konji zovu baš konji? Ko je konjima dao to ime?“

Otac se samo nasmešio. Nije znao.

Batzul je ponekad viđao vukove. A Mongolska legenda kaže da su svi ljudi pre mnogo godina potekli od vuka. Batzul se pitao: Ko je nazvao vukove „vukovima“?

Ali niko nije mogao da mu kaže odgovor.

Batzul je od malog dečaka izrastao u velikog tinejdžera. Naučio je u školi mnogo toga. Ali još uvek nije znao ko je dao imena životinjama.

Jednog dana telefonom ga je nazvala njegova starija sestra iz Južne Koreje, gde je radila.

„Trebalo bi da ideš u crkvu“, rekla je.

Batzul je bio iznenađen. Nikada nije išao

u crkvu. Njegova sestra je rekla da je prisustvovala sastancima u Crkvi u Južnoj Koreji i da joj se svidelo.

„Idi u Crkvu u U-Beju“, rekla je.

„U-Be“ znači Ulan Bator, glavni grad Mongolije.

Batzul nije znao gde da nađe Crkvu u U-Beju. Pozvao je telefonskog operatera da mu pomogne. „Molim vas, dajte mi adresu Crkve u U-Beju“, rekao mu je. Telefonski operater mu je dao adresu.

Prošlo je nekoliko meseci, a Batzulova sestra ga je telefonom pitala da li je pronašao Crkvu.

Bilo joj je drago što čuje da on posećuje bogoslužjenja svake sedmice.

„Kako nalaziš vremena da odeš svake nedelje?“, upitala ga je.

„Ja ne idem nedeljom“, odgovorio je. „Ja idem subotom.“

Njegova sestra je bila veoma iznenađena. „Pa u koju Crkvu ti odlaziš?“, pitala ga je.

Batzul je objasnio da ide u Adventističku crkvu.

U crkvi mu je neko dao Bibliju i on je počeo da je čita. Već u Prvoj Mojsijevoj je pronašao odgovor na svoje veliko pitanje o tome ko je dao imena životinjama.

Pročitao je: „Jer Gospod Bog stvorio od zemlje sve zveri poljske i sve ptice nebeske, i doveo k Adamu da vidi kako će koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj bude ime; i Adam nadade ime svakom živinčetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zveri poljskoj“ (1. Mojsijeva 2,19.20).

Osoba koja je dala imena konjima, vukovima i svim životinjama bio je Adam. Batzul je naučio mnogo više dok je čitao Bibliju. Tu je naučio da ljudi ne potiču od vuka, već da ih je stvorio isti Bog koji je stvorio i sve životinje. Bog je stvorio ljude. Svidelo mu se kako je to zvučalo i odlučio je da preda svoje srce Bogu.

Danas Batzul radi kao misionar i pionir Globalne misije u Mongoliji. Objašnjava često kako su životinje dobile svoja imena i govori da ljudi ne potiču od vuka, nego od Boga. 🌐

Hvala vam na daru Trinaeste subote koji ste priložili pre tri godine. On je pomogao da se otvori prva Adventistička gimnazija u Mongoliji. Dar Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će u otvaranju Centra adventističkog uticaja u glavnom gradu Mongolije, U-Beju.

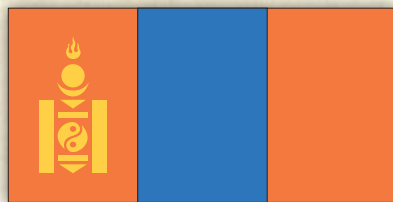
Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite glavni grad Mongolije, Ulan Bator, na karti.
- Zapazite da su pioniri Globalne misije laici, koji kao dobrovoljci bar tokom jedne godine rade na osnivanju grupa vernika na novom području, i to unutar svoje kulture. Pioniri Globalne misije imaju tu prednost da poznaju kulturu, govore lokalni jezik i mešaju se sa lokalnim stanovnicima. Više od 2.500 pionira Globalne misije trenutno radi širom sveta. Od 1990. god. pioniri su osnovali više od 11.000 novih Adventističkih crkava.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Ovo iskustvo prikazuje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Hrišćanske adventističke crkve - cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i omladine“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

MISIJSKI ZAPIS

Prvi adventistički rad u Mongoliji obavljali su ruski misionari 1926, a delovali su iz Hailara, iz kineske pokrajine Mandžurije. Oni su izdali i prve adventističke publikacije na mongolskom jeziku: jednu štampanu pesmu i četiri mala traktata. Političke promene učinile su nemogućim neposredan rad u zemlji, pa je rad za Mongole započeo 1930. u Unutrašnjoj Mongoliji (na severu Kine). Godine 1931. Oto Kristensen osnovao je sedište misije i bolnicu u Kalganu.

MONGOLIJA | 9. oktobar

Džidži Saran, 28

Hodajuće čudo

Džidži je bio mongolski bolesni dečak.

Njegova majka je bila zabrinuta za njega, pa se trudila da uvek bude dobro nahranjen, nadajući se da će ga hrana ojačati. Davala mu je da jede mnogo hleba. Davala mu je i mnogo mesa. Ljudi jedu mnogo hleba i mesa u Mongoliji.

Pošto je Džidži jeo sve što je dobijao, uspeo je da ojača. Ali mu je i stomak porastao. Kad je završavao osmi razred, imao je 90 kilograma. Imao je još jedan veliki problem; bolele su ga noge. Noge su ga bolele kad je sedeo i bolele su ga dok je hodao. Morao je da koristi štake da bi otišao od jedne učionice do druge.

Majka ga je odvela na lekarski pregled.

„Džidži je jako bolestan“, rekao je doktor. „Moraćemo da mu amputiramo noge.“

Džidži se uplašio. Iako su ga bolele noge, pobegao je iz lekarske ordinacije. Kada su stigli kući, rekao je majci da će ga Isus izlečiti. „O kom Isusu ti to govoriš?“, pitala ga je

majka. Ali on je dobro znao na šta je mislio. Džidži je Subotom išao u Adventističku crkvu.

Majka nije bila hrišćanka i nije volela da ide u Crkvu. Ona ga je mnogo puta tukla zbog odlazanja u Crkvu, ali je on ipak odlazio. Iako majka nije volela Isusa, volela je Džidžija. Molila ga je da se vrati lekaru, ali on je odbio. Pročitao je mnoge događaje u Bibliji o Isusu koji je izlečio ljude. „Znam da ću ozdraviti“, rekao je majci.

Ubrzo nakon toga, Džidži i njegova majka su se preselili u drugi grad u kome je Crkva bila daleko od njihove nove kuće.

Džidži je morao da pešači čitavih 15 kilometara da bi stigao do Crkve i još 15 da se vrati kući. Bolele su ga noge od tako mnogo hodanja, ali mu to nije smetalo. Želeo je Subotom da služi Bogu.

U crkvi mu je pastor rekao da mu je hodanje dobra vežba za zdravlje. Pozvao je Džidžija da pomaže u gajenju povrća u crkvenoj bašti, tako da je Džidži počeo da

hoda do Crkve svakog dana. Džidži je uživao u gajenju šargarepe, krompira i kupusa u bašti. Isto tako voleo je i da ih jede!

Celog leta, Džidži je pešačio do Crkve i nazad, gajio je povrće i jeo ga. Svakoga dana se molio Bogu da mu izleči noge.

Prošla su tri meseca tokom kojih je Džidži napornim vežbanjem i jedući zdravu baštensku hranu izgubio 30 kilograma. Smršao je i bolovi u nogama su nestali.

„To je čudo i odgovor na moje molitve!“, radosno je saopštio majci.

Majka nije bila tako sigurna. Videla je da je sada Džidži snažan i u formi, ali je htela da zna šta bi na to lekar rekao. U lekarskoj ordinaciji doktor je zaključio da je potpuno zdrav. Majka je bila začuđena. „Isus te je izlečio“, rekla mu je.

Majka sada veruje u Isusa.

Danas Džidži radi kao pionir Globalne misije, misionar koji govori o Isusu drugim ljudima u Mongoliji.

„Bog mi je poklonio zdravlje“, kaže on, „i ja hoću da Mu služim.“ 🌍

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori dom za promociju zdravlja u Mongoliji tako da će mnogi ljudi moći da nauče kako da budu zdravi kao Džidži.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Mongoliju na karti.
- Zapazite da su pioniri Globalne misije laici, koji kao dobrovoljci bar tokom jedne godine rade na osnivanju grupe vernika na novom području, unutar svoje kulture. Pioniri Globalne misije imaju tu prednost da poznaju kulturu, govore lokalni jezik i mešaju se sa lokalnim stanovnicima. Trenutno više od 2.500 pionira Globalne misije radi širom sveta.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionarske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, koji treba da budu uključeni u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

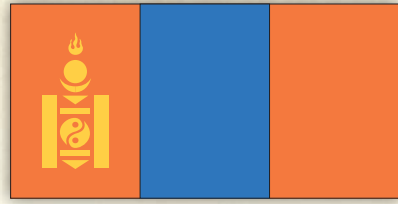

ČUDESNNA
ZEMLJA

Mongolija je stanište baktrijske kamile.

Manja je od arapske kamile, sa veoma karakterističnom dvostrukom grbom.

MONGOLIJA | 16. oktobar

Džoan Kim, 49

Devojka se molila za anđele

U nedelju ujutru, u domu devetogodišnje Džoane nestalo je hrane.

Otac je napustio porodicu nakon što je majka počela da posećuje Adventističku crkvu u američkoj državi Oregon. Otac, koji je emigrirao sa porodicom u SAD iz Južne Koreje, jasno je rekao da im više nikada neće pomagati.

„Ako izaberete Boga, neka vas Bog hrani“, rekao je. „Neka vas vaš Bog oblači.“

Majka, koja nije imala posao, plakala je i molila se te nedelje u svojoj spavaćoj sobi.

Kada je došlo vreme za ručak, Džoanina mlađa sestra tužno se požalila: „Gladna sam.“

Njen stariji brat sedeo je skamenjenog lica i pokušavao da bude hrabar iako je bio bespomoćan.

Tada se Džoan setila da je u životnim *Čika Arturovim pričama za laku noć* čitala o deci koja su se molila i primala pomoć od anđela.

„Sve što treba da uradimo je da se molimo!“, uzviknula je. „*Čika Arturove priče za laku noć* kažu da ako se molimo, anđeli će nam doneti hranu. Pomolimo se!“

Brat je zakolutao očima. Sestrica se ponovo žalila na bolove od gladi.

Džoan nije znala kako da se moli.

„Zdravo, Bože“, rekla je Džoan. „Zaista smo gladni. *Čika Arturove priče* kažu da nam možeš poslati hranu i zato nam pošalji nešto za jelo, molimo Te!“

Deca su čekala. Nije se ništa dogodilo. Sati su prolazili i došlo je vreme za večeru.

Džoan je pomislila: „Šta nije u redu? Bog kasni!“

Deca su postala još gladnija.

Majka je nastavila da plače i moli se u spavaćoj sobi.

Zatim je Džoan rekla: „Oh, znam šta smo pogrešili! Bog ne misli da Mu mi verujemo jer nismo postavili sto.“

Rekla je sestri da donese štapiće iz kuhinje. Deca su postavila sto i sela.

„Žao mi je zbog toga, Bože“, molila se Džoan.

„Verovatno smo pogrešili. Možeš li da nam pošalješ hranu? Sto je postavljen, i mi smo spremni!“

Ali ništa nije stiglo. Deca su se razočarano popela u krevet i ostala gladna te noći.

Rano ujutru su se probudili za polazak u školu. Nisu imali hrane za doručak i nisu imali novca za kupovinu ručka.

„Ne ometajte majku“, Džoan je prošaputala svojoj braći i sestrama. „Ona još uvek plače i moli se.“

Deca su otvorila ulazna vrata da napuste kuću, ali im je put bio zakrčen - ogromnom kutijom punom hrane!

Uzbuđena, deca su pozvala majku da dođe do vrata. Majka nije mogla da poveruje svojim očima. Džoan je bila presrećna. „Anđeli su samo malo zakasnili!“, rekla je.

To je bio trenutak kada je Džoan znala da je Bog živ i da čuje i odgovara na molitve. Džoan Kim je sada majka četvoro dece.

Ona, njen suprug Jon, zubar, sa svojih četvoro dece danas su misionari u Mongoliji. 🌍

Hvala vam na daru Trinaeste subote koji ste priložili pre tri godine. Pomogao je da se otvori prva Adventistička gimnazija u

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Južnu Koreju, severnoameričku državu Oregon i Mongoliju na karti.
- Ohrabrite decu da se mole i veruju da Bog čuje i odgovara na njihove molitve. Podelite obećanje iz Mateja 7,7.8, gde Isus kaže: „Ištite, i daće vam se... Jer svaki koji ište, prima.“
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionarske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da Džoanin misionarski rad u Mongoliji ilustruje sledeću komponentu strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“ - misionarski cilj br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima... i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi nehrišćanskih religija.“ Saznajte više o strateškom planu na IWillGo2020.org.

Mongoliji. Džoan je danas njena direktorka. Ona se i dalje moli svakog dana i traži od Boga da blagoslovi ovu školu kako bi mnogo dece moglo da nauči da se uzda u Njega isto tako kao što Mu je ona verovala kao gladna devojčica.

ČUDESNA
ZEMLJA

Lov na konjima sa uvežbanim zlatnim orlovima je tradicionalni mongolski sport u kome se takmičari nadmeću tokom svog velikog godišnjeg praznika.

TAJVAN | 23. oktobar

Lisa, 8

Bog čuje molitve

Živim u hrišćanskoj porodici punoj ljubavi na Tajvanu. Moj otac radi kao pastor. Imam dva mala brata i živimo sa babom i dedom.

Želim da vam kažem kako je Bog odgovorio na moje molitve.

Kad sam bila u prvom razredu, škola je organizovala naročiti sportski dan. To je bio moj prvi školski sportski dan tako da sam svim srcem želela da učestvujem u trčanju i skakanju. Ali ja pohađam državnu školu i sportski dan je bio u Subotu. Molila sam se Bogu.

„Dragi Bože“, rekla sam, „molim Te učini nešto da mogu da učestvujem u školskom sportskom danu.“

Rekla sam majci da tog dana želim da trčim i skačem sa drugom decom.

„Ne brini“, rekla je majka. „Bog će pronaći način da te usreći.“

Sutradan, majka i baka su me odvele na izlet. Toliko je bilo zabavno jesti napolju, i ja sam bila tako srećna.

„Pogledaj“, rekla je majka. „Bog je pronašao način da te usreći.“

Nasmejala sam se od radosti. Majka je bila u pravu.

Bog je uslišio moju molitvu. Ove godine školski sportski dan održan je u petak i ja sam bila toliko srećna što sam mogla da učestvujem u sportskim aktivnostima sa drugom decom. Bog je čuo moje molitve i uslišio ih.

Bog odgovara na mnoge vrste molitava. Svaki put kad polažem test u školi, zatvaram oči i pomolim se pre nego što počnem. Tražim od Boga pomoć.

„Dragi Bože“, kažem Mu, „molim Te pomoz mi oko ovog testa. Molim Te da mi pomogneš da budem mirna i da se usredsredim.“

Molim se jer želim da obradujem Boga svojim dobrim ocenama. Bog sluša moje molitve i ja sam u stanju da proslavljam Njegovo ime dobrim ocenama. Moji roditelji i ja smo tako zahvalni Bogu!

Bila sam veoma tužna kad mi je umrla baka. Uradila je tako mnogo lepih stvari za mene.

Moja porodica je iz plemena Rukai, strosedelačkog naroda na Tajvanu, i baka je za mene izatkala tradicionalni Rukai ranac. On veoma lepo izgleda na mojim leđima, naročito kada se obučem u tradicionalnu narodnu nošnju Rukai.

Uvek sam volela da pomažem baki. Ona se oslanjala na moju podršku, kao i na moju pomoć u kuhinji tokom pripremanja večere. Moja braća i ja smo joj pevali omiljene pesme. Obično bi nas zagrlila da nam pokaže koliko je time zadovoljna.

Kad se baka razbolela, odlazila sam odmah posle škole u njenu spavaću sobu i pitala je da li joj je potrebna topla voda za piće. Volela sam da joj donosim šta god da je zatražila. Sedela sam pored njenog kreveta i molila se da nema bolove.

Bila sam tako tužna kad je baka umrla. Molila sam se Bogu za utehu i snagu i On mi je odgovorio. Shvatila sam da ne treba da gubim nadu zato što je baka zaspala, jer ću se ponovo sresti sa njom kad Isus dođe.

Molim se da me Bog uvek štiti, kao i moju porodicu, i znam da će On to i učiniti. On uvek uslišava moje molitve! 🌍

Dok Lisa voli Boga, mnogi ljudi koji pripadaju njenom plemenu Rukai ne znaju za Njega. Deo dara Trinaeste subote ovog

Da bi bilo zanimljivije:

- Zamolite jednu devojkicu da ispriča ovo iskustvo u prvom licu.
- Pronađite Tajvan na karti.
- Znajte da je Rukai sedmo po veličini od trinaest zvanično priznatih domorodačkih plemena na Tajvanu. Ranije su bili poznati kao Cariseni, što znači „planinski narod“, a danas Rukai imaju oko 12.700 pripadnika.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionijske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeći deo strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Saznajte više o Strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

tromesečja pomoći će u širenju Jevanđelja među pripadnicima Rukai plemena kao i među drugim domorodačkim plemenima na Tajvanu. Hvala vam što planirate veliku dar.

MISIONSKI ZAPIS

Adventistička misija u Severnoj azijsko-pacifičkoj diviziji otpočela je preko prvog adventiste za koga se pouzdano zna da je delovao na Tajvanu. Bio je to T. S. Vang, kolporter iz južnog Fudžijana, iz Kine, 1907. Uprkos progonstvu i boravku u zatvoru, nastavio je svoje delovanje i, do svog odlaska 1912, imao je deset obraćenika. Rad na tom području bio je težak, a kad je posao zastao 1942, tokom Drugog svetskog rata, ovde je bilo samo 14 vernika. Godine 1948, nakon rata, osnovana je Tajvanska misija, a prva Adventistička crkva na ostrvu organizovana je početkom 1949.

TAJVAN | 30. oktobar

Oven, 13, i Mia, 10

Izostajanje iz škole zbog Crkve

Oven i njegova mlađa sestra sa Tajvana vole da idu u Crkvu.

Ova deca toliko vole Crkvu da im ne smeta da svake subote putuju sat i po da bi stigli tamo. Mogli bi da idu u Crkvu koja je mnogo bliža njihovoj kući, ali ta Crkva nema izviđače koje oni veoma vole.

Tu i tamo njihova državna škola organizuje Subotom veliki sportski dan. Oven i Mia vole da trče i skaču, ali više od toga vole Boga. Dakle, izostaju tog dana iz škole i umesto toga odlaze u Crkvu.

U drugim prilikama u školi se Subotom održavaju naročiti časovi nastave. Ali Oven i Mia umesto toga odlaze u Crkvu. Tokom šest godina nisu propustili nijedno Subotno bogoslužjenje.

Jednog dana, nastavnik je objavio da Oven i njegovi drugovi iz razreda moraju u subotu da urade veoma važan test.

Oven nije znao šta da radi. Želeo je da dobije dobre ocene, ali je takođe želeo i da

ide u Crkvu. Ispričao je majci šta se dogodilo.

„Hajde da se molimo za to“, rekla mu je.

Majka se usrdno molila za Ovenov subotni test. I Oven se molio.

Sasvim neočekivano, nastavnik je pristao da dozvoli Ovenu da ranije polaže test. Oven je bio veoma srećan! Majka je bila veoma srećna! Zahvalili su Bogu što je uslišio njihove molitve.

Zatim je jedna nastavnica rekla Mii da u subotu mora da dođe u školu na dodatni čas. Mia nije znala šta da radi. Želela je da dobije dobre ocene, ali je isto tako želela da ide u Crkvu. Ispričala je majci o dodatnom času.

„Hajde da se molimo za to“, rekla joj je majka.

Usrdno se molila za Miin subotni čas. I Mia se molila.

Učiteljica se nije predomislila.

„Moraš da ideš na dodatnu nastavu jer će ti ona pomoći da poboljšaš svoj ruko-

pis“, rekla je nastavnica. „Ako izostaneš sa nastave daću ti mnogo dodatnih domaćih zadataka tako da možeš da poboljšaš svoj rukopis.“

Mia je bila veoma uznemirena i ispričala je majci šta joj je nastavnica rekla. Majci je bilo žao Mie.

„Mia, želiš li da poslušáš Boga ili nastavnicu?“, pitala ju je.

Mia je znala četvrtu zapovest, u kojoj Bog kaže: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ“ (2. Mojsijeva 20,8). Ona se molila Bogu za pomoć.

U Subotu je Mia išla u Crkvu umesto u školu. Pitala se šta će joj nastavnica reći. Kad se u ponedeljak vratila u školu, nastavnica ju je strogo gledala. Ali joj nije rekla nijednu reč. Nije joj dala da radi ni bilo koji dodatni domaći zadatak. Mia je bila tako srećna! Majka je bila veoma srećna! Mia i majka su se zahvalile Bogu na Njegovoj dobroti. Mia se više ne plaši da kaže nastavnicima da subotom ne može da ide u školu.

Oven i Mia imaju veliki molitveni zahtev: Traže od vas i druge dece širom sveta, koji čuju za njihovo iskustvo, da se mole za njihovog oca. Iako im otac čita Bibliju svake večeri i vozi ih u Crkvu svake subote, on još nije predao svoje srce Isusu. Oven i Mia se nadaju da će se krstiti. Hoćete li se moliti za njihovog oca? 🌍

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Tajvan na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, koji treba da se uključe u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

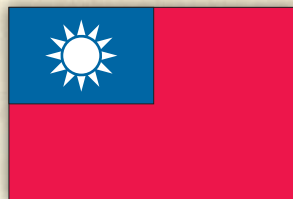
Dok Oven i Mia vole Isusa, mnogi drugi starosedeooci Tajvana nisu čuli za Njega. Deo dara Trinaeste subote pomoći će u širenju jevanđelja na maternjem jeziku među starosedeoocima Tajvana. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

ČUDESNA
ZEMLJA

Bejzbol je na Tajvanu nacionalni sport. Drugi popularni sportovi su košarka, stoni tenis, badminton, tekvondo i golf.

TAJVAN | 6. novembar

Pronalaženje oproštenja

Ju Ting Ji, 21

Ju Ting kao tajvanska devojčica nije nikada išla u Crkvu. Njena majka i otac verovali su u Boga i zvali se hrišćanima, ali iz nekog razloga nisu smatrali da je važno služiti Bogu u Crkvi.

Zatim su majka i otac poslali Ju Ting da živi sa bakom u malom selu.

I njena baka je verovala u Boga. I ona se takođe nazivala hrišćankom. Ali ona je obožavala Boga i svojim odlaženjem u Crkvu. Tako je i Ju Ting išla sa njom u Crkvu svake Subote.

Dok je živela sa bakom, Ju Ting je stekla nove prijatelje i naučila mnogo loših stvari. Baka je zbog toga bila zabrinuta i majka i otac su bili zabrinuti. Ju Ting se nije brinula, ali nije bila ni srećna. Kad je činila sve te loše stvari, postajala je veoma tužna.

Volela je da ide u Crkvu. Prisustvovanje bogoslužjenjima činilo ju je srećnom. Ali onda je počela da se i u Crkvi oseća tužno. Njeni novi prijatelji su govorili da su suviše zaposleni da obožavaju Boga i prestali su

da dolaze u Crkvu. Uskoro je Ju Ting bila jedino dete koje je ostalo u Crkvi.

Neko ju je zamolio da pomogne u vođenju službe pevanja. Ju Ting je volela da peva i rado je vodila pevanje. To što je bila uključena u pevanje učinilo je da Ju Ting bude više zainteresovana za propoved. Počela je da obraća pažnju na njih.

Jednoga dana, pastor je rekao da je veoma važno za sve ljude - bake, deke, majke, očeve, pa čak i dečake i devojčice - da svakoga dana provode vreme nasamo sa Bogom. Ju Ting je odlučila da to isproba. Našla je knjigu za lično posvećenje na bakinoj polici za knjige i otvorila je. Prvo poglavlje je imalo naslov „Greh“.

Ju Ting je pročitala nekoliko rečenica i brzo zatvorila knjigu. Sećala se rđavih stvari koje je uradila i osećala se loše.

Sledećeg dana, Ju Ting je opet otvorila knjigu. Ovaj put otvorila je neko drugo poglavlje. Opet je čitala o grehu. Opet se osećala loše i zatvorila je knjigu.

Trećeg dana otvorila je knjigu drhtavim rukama. Pročitala je celu jednu stranicu pre nego što ju je savladao teret krivice i ona je otrčala u svoju spavaću sobu.

Zaključavši vrata, kleknula je.

„Molim Te, Bože, oprosti mi grehe“, rekla je u molitvi jecajući. „Molim Te, oprosti mi loše stvari koje sam učinila.“

Shvatila je koliko je bila bezumna što čini sve te loše stvari iako je znala da nisu u redu. Bila je veoma tužna. Molila se dok nije zaspala.

Svake večeri tokom te sedmice, Ju Ting bi klekla pored svog kreveta i plakala tražeći od Boga da joj oprost.

Poslednjeg dana u toj sedmici, rekla je nešto što nikada ranije nije rekla. Molila se: „Dragi Bože, stavljam svoju prošlost, sadašnjost i budućnost u Tvoje ruke. Shvatam da su moji gresi povredili mene i druge. Molim Te da me vodiš u skladu sa Tvojom voljom.“

Kad se ujutro probudila, osećala se drugačije. Srce joj je bilo ispunjeno radošću i mirom. Osećala se kao nova osoba.

„Hvala ti, Gospode!“ , uzviknula je.

Ju Ting je otkrila Božju istinu obećanu u Bibliji: „Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost grehe naše, i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova 1,9).

Ju Ting je nastavila da održava svoje jutarnje druženje sa Isusom i kad se posle tri godine vratila da živi sa roditeljima. Majka i otac su приметili da je nešto drugačije kod njihove kćeri. Nisu hteli bilo šta da kažu, ali su videli da voli da čita Bibliju i da se moli. Videli su i da uživa u bogoslužnjima u Crkvi svake Subote. Jedne Subote, Ju Ting ih je pozvala da pođu sa njom u Crkvu, i oni su pristali!

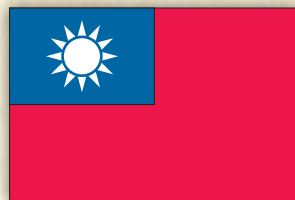
Danas majka i otac idu u Crkvu sa Ju Ting svake Subote. Baš kao i njihova ćerka, i oni čitaju Bibliju i mole se svakog jutra. Ju Ting je tako srećna!

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Tajvan na karti.
- Znajte da je i mlada Elen Vajt u svojoj zabrinutosti plakala zbog svojih greha kad je imala osam godina. Ali dok je čitala Bibliju, molila se i svedočila drugima, naučila je da joj Bog prašta i našla je svoj mir i radost u Njemu. Pročitajte više u članku (na engl. „Za Isusa i za Sveto pismo“ autora Džeri Muna i Denisa Kajsera u knjizi: The Ellen G. White Encyclopedia 2014).
- Ohrabrite decu da priznaju svoje grehe Isusu i pronađu mir i radost koje samo pokajanje pred Njim može da donese.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece, omladine i odraslih“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Bog joj je oprostio grehe i dao joj da njena porodica živi novim životom u Njemu. 🌍

Hvala vam na daru Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći drugoj deci i roditeljima na Tajvanu da saznaju o miru i radosti koji dolaze kroz lično prijateljstvo sa Isusom.

TAJVAN | 13. novembar

Dobro pamćenje

Džun, 11

Jedanaestogodišnji Džun voli da uči napamet biblijske stihove u svom domu na Tajvanu.

Džun, koji je najstarije dete u porodici, počeo je da uči napamet biblijske stihove kad je bio u trećem razredu. Majka mu je prva predložila da zapamti stihove i da ih recituje po sećanju tokom porodičnih večernjih bogosluženja. Džun je rado recitovao biblijske stihove i, iako mu je ponekad bilo teško da se ih seti, nije zbog toga postajao ljut. Majka je obećala da će mu pričati neku biblijsku priču svaki put kad bude zapamtio novi stih. Džun voli da sluša priče, naročito one iz Biblije.

Na porodičnom bogosluženju on uvek voli da recituje nove biblijske stihove koje je naučio. Njegova 9-godišnja sestra i 5-godišnji brat obično uspeju da zapamte iste stihove, pa ih tako zapamte i majka i otac. Često cela porodica zajedno izgovara biblijske stihove.

Neke crkvene vođe su saznale za ovu tajvansku porodicu koja voli da uči napamet

stihove iz Biblije pa su ih pozvali da recituju biblijske stihove na jednom važnom saboru misije.

Džun i cela njegova porodica tada su stajali na podijumu i recitovali svoje omiljene biblijske stihove velikom mnoštvu ljudi. Mnoge majke i očevi su bili u publici, i bili su zadivljeni čuvši Džuna i njegovu porodicu. Odlučili su da i oni uče napamet biblijske stihove sa decom za svoja porodična večernja bogosluženja.

Zatim su se, zbog očevog posla, Džun i njegova porodica preselili u novi grad. U početku, Džun je bio veoma tužan što je morao da se oprostí od svojih prijatelja. Ali jednog dana u njegovoj novoj školi, učitelj je upitao razred: „Šta to znači deliti sa drugima?“

Džun je brzo podigao ruku. On se setio jednog od svojih omiljenih biblijskih događaja o kome mu je majka pričala. „Ja znam priču o dečaku koji je delio svoj ručak od pet hlebova i dve ribe tako da se nahranilo više od pet hiljada ljudi“, rekao je on.

Učitelj nikada nije čuo za taj događaj. Džunovi drugovi iz razreda nikada nisu čuli za taj događaj. Nikada nisu čitali Bibliju.

Učitelj je zamolio Džuna da ispriča taj događaj pred celim razredom. Džun im je sav srećan ispričao o čudesnom događaju kada je Isus blagoslovio ručak dečaka i nahranio mnoštvo. Rado je podelio svoju ljubav prema Isusu u novoj školi.

Tada je jedan od Džunovih prijatelja iz razreda trebalo da se preseli nakon što mu je otac dobio novi posao. Džun je video da je njegov prijatelj tužan. Razumeo je kako se taj dečak oseća. On se osećao isto tako kad je morao da se preseli.

„Mogu li da se molim za tebe?“, upitao ga je. „Bog može da učini da se ponovo osećaš srećno.“

Dečak se složio i Džun je izgovorio molitvu koju je zapamtio iz Biblije. Molio se molitvom „Oče naš“, koja počinje rečima: „Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje; da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu.“ (Za potpunu molitvu pročitajte Matej 6,9-13.)

Džun se ne stidi da se moli sa svojim drugovima iz razreda. Ovih dana njegovi drugovi iz razreda često dolaze u njegovu kuću da se igraju, a on ih često poziva da se zajedno mole.

Džun voli da uči napamet stihove iz Biblije. To mu je promenilo život. 🌍

Hvala vam na daru Trinaeste subote koji će ovog tromesečja pomoći deci i roditeljima na Tajvanu da uče o Isusu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Tajvan na karti.
- Znajte da je Džunov omiljeni biblijski tekst 23. Psalam. On ne samo da ume da recituje Sveto pismo po sećanju, već takođe može i da ga otpeva kao pesmu. Ponekad on peva stihove kroz pesmu sa ostatkom porodice.
- Znajte da je tokom odrastanja Džunova majka došla na ideju da ga zamoli da proba i da nacrtá stihove za pamćenje. Crtanje stihova mu pomaže da ih bolje zapamti.
- Ohrabrite decu da pamte biblijske stihove. Pored učenja biblijskih stihova napamet sa porodicom, Džun uči i biblijske stihove koje mu zadaje njegov učitelj u Subotnoj školi svake sedmice.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionerske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

ČUDESNA
ZEMLJA

Najveći procenat tajvanskog stanovništva (95%), prema vladinoj statistici, čine pripadnici kineskog naroda Han, uglavnom potomci ljudi koji su ovamo, u talasima seoba u osamnaestom veku, pristizali sa kopna. Mandarinski je najčešći jezik kojim se govori na Tajvanu.

JUŽNA KOREJA | 20. novembar

Poslednja pozivnica

Sehi, 10

Sehi iz Južne Koreje se, nakon života u velikom gradu, sa porodicom preselila na selo.

Majka je bila uzbuđena zbog ove selidbe.

„Preseljenje ovamo je bio odgovor na molitvu!“, rekla je.

Ali Sehi nije bila baš tako sigurna u to. Osećala je tugu što je morala da napusti svoje prijatelje u gradu.

Na selu je Sehi počela da uči nove stvari. Majka je zasadila povrtnjak i Sehi i njen mlađi brat su se brinuli o zelenoj salati, krastavcima i kukuruzu. Sehi se starala da povrće dobije dovoljno vode. Plevila je čupajući korov kako bi povrće imalo dovoljno prostora da raste. Pre nego što je Sehi bila toga svesna, vrt je bio ispunjen dugim, tamnozelenim krastavcima, okruglim glavicama svetlo zelene salate i zelenim klipovima kroz koje se žuteo kukuruz. Sehi je volela da jede sveže povrće ubrano iz bašte.

Majka je rekla da bi i komšije možda volele da jedu sveže povrće iz vrta. Sehi joj je pomogla u biranju dugih, tamnozelenih krastavaca, okruglih glavicu svetlozelene salate i zelenih klipova zrelog kukuruza za poklanjanje. Komšije su bile tako srećne što su primile povrće. Sehi se svuda dobro osećala dok su se komšije smeškale i zahvaljivale joj. Komšije su joj čak poklonile domaći hleb i ukiseljeno povrće. Ponekad se kući vraćala sa više hrane nego kad je polazila. Biblija uči da što više delite, više ćete primiti. Priče 11,24 kažu: „Neko obilno deli i ima sve više.“ (NSP)

Međutim, Sehi nije imala prijatelje u crkvi svojih godina. Ona i njen brat bili su tu jedina deca. Majka je videla Sehine tužne oči i predložila joj da se moli za svoje školske drugove i da ih pozove u Crkvu na letnju biblijsku nastavu.

Sehi je napisala naročite pozivnice za svoje drugove iz razreda. Ali se nekako sti-

dela da im te pozivnice preda. Šta ako ne dođu?

„Ne brini“, rekla je majka. „Nije tvoj zadatak da ih ubediš da dođu na biblijsku nastavu. To je Božji posao.“

Sehi i njena majka su podelile pozivnice svim njenim drugarima iz razreda. Niko od njih nije došao na letnju biblijsku nastavu. Ali jedan od dečaka je sledeće subote došao u crkvu. Dečak je živeo sa dedom i bakom i ništa nije znao o Isusu. Ni on nije imao društvo u školi. Bio je veoma srećan što uči o Isusu u crkvi i odmah je objavio da želi da dolazi svake subote.

Majka je kod kuće rekla Sehi da iako niko nije došao na letnju biblijsku nastavu, Bog je ipak blagoslovio pozivnice dovođenjem tog jednog dečaka u crkvu.

„On je dobio poslednju pozivnicu koju smo podelili“, rekla je majka.

Sehi je bila oduševljena. „On se ne bi sreo sa Isusom da mi nismo delili pozivnice“, rekla je.

Te noći se pomolila posebnom molitvom za tog dečaka. „Dragi Bože, hvala ti što si ga doveo u crkvu“, rekla je. „Molim Te daj da Te on i njegova porodica upoznaju i da Ti veruju. U Isusovo ime Te molim. Amin!“ 🌍

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Južnu Koreju na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misioniske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću“ - misioniski cilj br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ... sve vernike Crkve, mlade i stare, koji treba da se uključe u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; misioniski cilj br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima... i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi nehrišćanskih religija“; cilj za duhovni rast br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto.“ Saznajte više o strateškom planu na [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Hvala vam na daru Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći deci i roditeljima iz Južne Koreje da uče o Isusu. Dar će pomoći u otvaranju dva važna misioniska centra u dva južnokorejska grada.

U februaru 1943, tokom Drugog svetskog rata, vođe Crkve u Koreji uhapsila je japanska policija i držala ih u zatvoru do kraja te godine. Jedan od njih umro je tokom zatvorske mučnje, dvojica drugih su umrli ubrzo nakon puštanja na slobodu, a drugi nešto kasnije. Ukupno je oko 40 adventista bilo zatvoreno zbog svoje vere. Mnogi drugi su uspeali da pobegnu u planinska područja Koreje i vratili su se u svoje domove tek kada se rat završio.

JUŽNA KOREJA | 27. novembar

Srećna Crkva

Sun Mi, 8, i Sun Jung, 9

Sun Jung je bila u trećem razredu, a njena sestra, Sun Mi, u drugom, kada su počele da odlaze u Srećnu Crkvu u Južnoj Koreji.

Nova Crkva se nalazila u novom gradu izgrađenom nedaleko od njihove kuće. Ne tako davno na celom području na kome je nikao novi grad nalazila su se brda, polja i farme. Ali kad su graditelji počeli sa radom, zemljište se brzo pretvorilo u veliki i lep grad zvani Sejong.

Sun Jung i Sun Mi, zajedno sa ocem i majkom, odlazile su na bogoslužnja u malu, novosagrađenu Srećnu Crkvu u Sejongu.

Otac je služio u Crkvi pevajući pesme na subotnim bogoslužnjima. Sun Jung i Sun Mi su ga pratile sviranjem svojih violina na kojima su nedavno počele da vežbaju. Proslavljanje Boga muzikom činilo je da se devojke osećaju srećno. Bile su srećne što su u Srećnoj Crkvi.

Posle nekog vremena u njihov grad se preselila devojka po imenu Sua, i ona je u

Crkvu donela svoju violinu. Suina majka je bila profesor muzike, koja je predavala violončelo, tako da se ona savršeno uklopila kao vođa ove nove muzičke grupe od troje dece sa njihovim violinama.

Otrprike godinu i po dana kasnije, najstariji sin novog pastora, Čan Jung, pridružio se muzičkoj grupi sa svojim klarinetom. Njegov mlađi brat, Čan Sol, doneo je svoju violinu.

Trenutno se ova muzička grupa sastoji od četiri violine i klarineta. Kad ova mala grupa u subotu zasnira tokom bogoslužnja, vernici radosno uzvikuju osećajući kao da slušaju nebesku muziku sa staklenog mora pored Božjeg prestola.

Među posetiocima ove Crkve je i gospođa Li, koja veoma voli muziku. Ona je došla u Srećnu Crkvu kad joj je muž na Internetu pročitao da je Božji dan od odmora Subota, a ne nedelja. Njihov sin takođe veoma voli muziku i počeo je da uči da svira violinu jer žarko želi da se pridruži ovoj muzičkoj grupi.

Ima i druge dece koja isto tako žele da se pridruže ovoj grupi. Do Hi uči da svira flautu, Je Song vežba violinu, Min Gio je sve bolji na violončelu, a Tae Hun uči da svira na klarinetu. Kad sva ova deca nauče da sviraju, mala muzička grupa postaće veliki orkestar.

Njihov pastor je nazvao ovu muzičku grupu „Ošer“, što na starohebrejskom jeziku Biblije znači „sreća“. Deca koja sviraju u grupi su srećna. Vernici Crkve koji slušaju njihovu muziku su srećni. A i nebeski Bog, koji prima njihovo proslavljanje muzikom, je srećan. 🌍

Pre tri godine, deo vašeg dara Trinaeste subote pomogao je u izgradnji Srećne Crkve u Sejongu, u Južnoj Koreji. Sun Jung i Sun Mi su zahvalne brojnoj deci po svetu koji su dali novac za njihovu Crkvu preko dara Trinaeste subote.

„Vernici iz celog sveta su pomogli u izgradnji naše Crkve svojim molitvama i darovima“, kaže Sun Jung.

„Mnogo vam hvala“, kaže Sun Mi.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Južnu Koreju na karti.
- Znajte da Sun Mi sada svira više instrumenata, kao što ilustruje flauta koju na fotografiji drži u ruci.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Ovo iskustvo prikazuje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - misijski cilj br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, koji treba da se uključe u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece, omladine i odraslih“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

MISIONSKI ZAPIS

Prvi Korejci koji su postali adventisti sedmog dana, Li Eung Hiun i Son Heung Čo, obratili su se 1904. godine u Kobeu u Japanu, gde je Li Eung Hiun video natpis na kineskom (koji koristi uobičajene ideograme kao i japanski i korejski) na ulici, veliki natpis na kome je pisalo: „Crkva sedmog dana Isusove Subote i Njegovog drugog dolaska“. On je već bio hrišćanin i bio je zaintrigiran natpisom. Nakon raspitivanja i razgovora sa evanđelistom Hideom Kunijem, Hiun je pozvao Son Heung Čoa da ide zajedno sa njim u posetu ovoj Crkvi. Obojica muškaraca su se uskoro krstili. Son Heung Čo se zatim vratio u Koreju, gde je počeo da širi poruku. Kasnije te iste godine pozvao je Hidea Kunija da dođe u Koreju i pouči nove obraćenike.

JUŽNA KOREJA | 4. decembar

Moć molitve

Džei Čan, 12

Jeste li ikad osećali da vam je teško da stupite u dodir sa drugim ljudima? Toliko ste bili povučeni da niste hteli da idete u Crkvu?

Upravo tako se osećao Džei Čan kad su ga roditelji prvi put odveli u Crkvu u Južnoj Koreji. Bio je suviše sramežljiv da bi otišao u Crkvu. Srce mu je lupalo dok je stajao pred ulazom. Nije znao šta će se unutra dogoditi. Tu nije poznao nikoga. Unutra nije imao prijatelje. Šta će se desiti ako je Crkva dosadna?

Džei Čan nije hteo da uđe. Otac i majka ga nisu terali na to.

Uz njihovu dozvolu, okrenuo se i pešice otišao kući.

Sledeće Subote, otac i majka su ga ponovo pozvali da ide u Crkvu.

Džei Čan nije hteo da ide, ali mu je bilo mučno da im ponovo kaže ne. Dakle, nevoljno je otišao sa njima u Crkvu. Kad su stigli, zaustavio se pred ulaznim vratima. Treba li da uđe? Ušao je.

Učiteljica u Subotnoj školi je topla pozdravila Džei Čana.

„Zdravo!“, rekla je. „Kako se zoveš?“

„Moje ime je Džei Čan“, odgovorio je.

Učiteljica je upoznala Džei Čana sa drugom decom. Smešili su mu se i bili ljubazni prema njemu. Džei Čan se osećao prijatno među svojim novim prijateljima. Učiteljica ih je poučavala iz Biblije na zabavan način i Džei Čan je zaključio da mu je pouka bila zanimljiva. Na kraju subotnoškolskog časa, učiteljica se molila za Džei Čana.

„Dragi Bože“, rekla je učiteljica, „otvori Džei Čanovo srce prema Sebi da Te zavoli.“

I nekoliko njegovih novih prijatelja se molilo da on upozna Boga.

„Nebeski Oče“, rekao je jedan. „Pomozi Džei Čanu da Te zavoli.“

Njihove molitve su bile uslišene.

Džei Čan je zavoleo Isusa. U početku dolazio je samo u Subotnu školu i ostajao na propovedi. Ali nakon nekog vremena počeo je da učestvuje i u dečijim aktivnostima na popodnevnom bogoslu-

ženju. Počeo je da proučava subotnoškolske lekcije i da uči napamet zlatne stihove tokom sedmice. Sprijateljio se i sa pastorem Crkve. U subotu ujutru, prvi je ustajao i zatim odlazio da probudi oca i majku.

„Ustanite, ustanite!“, govorio im je. „Ne želimo da zakasnimo u Subotnu školu.“

Toliko mu se dopalo da ide u Crkvu da je pozvao trojicu svojih prijatelja da tokom raspusta idu sa njim u Crkvu na letnju nastavu iz Biblije.

Prijateljima se toliko dopala letnja nastava Biblije da su svake Subote počeli da idu u Crkvu sa Džei Čanom.

Džei Čan je tako srećan. Upoznao je Isusa preko molitava učiteljice Subotne škole i dece u njegovom subotnoškolskom razredu. Nakon što je doveo svoja tri prijatelja u Crkvu, moli se da bude u stanju da upozna još više dece sa Isusom.

Svake večeri pre spavanja, Džei Čan se moli: „Oče nebeski, molim Te, pomози mi da postanem osoba koja može da vodi ljude Bogu. Molim Te da više ljudi upozna Boga. U Isusovo ime, Amin!“ 🌍

Hvala vam na daru Trinaeste subote ovog tromesečja koji će u Južnoj Koreji pomoći deci i roditeljima da saznaju o Isusu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Južnu Koreju na karti.
- Ohrabrite decu da se redovno mole za nekoga da upozna Boga. Na primer, mogu da se mole za neadventističke rođake ili prijatelje. Razmislite o takvoj redovnoj molitvi i u razredu Subotne škole.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – cilj duhovnog rasta br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, koji treba da se uključe u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece, omladine i odraslih“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Najpopularniji i dobro poznati element korejske kuhinje je kimči: to jelo se pravi od raznog fermentisanog povrća i začina, uključujući čili u prahu.

JUŽNA KOREJA | 11. decembar

Džijul, 9

Rođendan sa prijateljima

Devetogodišnji Džijul je omiljeni dečak u svojoj seoskoj školi u Južnoj Koreji. Veseo je i dobro se slaže sa ostalom decom. Učitelj ga takođe voli. Posle časa obično pomaže učitelju da očisti učionicu.

Ali Džijul je imao problem. Njegovi prijatelji posle škole nisu hteli da dođu u njegovu kuću da se igraju. Džijul je često odlazio u kuće svojih prijatelja i video njihove nove igračke, akvarijume i kućne ljubimce. Ali izgleda da niko nije hteo da dođe u njegovu kuću. Ražalostio se jer nije mogao da razume zašto neko ne bi došao u njegov dom.

Jednog dana, kada je Džijul pozvao prijatelja da dođe kod njega da se igraju, njegov prijatelj je odgovorio: „Moja majka je rekla da mogu da se igram sa tobom u školi, ali ne mogu da idem do tvoje kuće.“

„Zašto ti je majka to rekla?“, upitao je Džijul.

„Zato što je vaša kuća Crkva“, objasnio mu je prijatelj.

To je bila istina. Džijulova kuća jeste Crkva.

Ovaj dečak je sin adventističkog pastora i njihov dom zauzima jedan deo zgrade Adventističke crkve.

Većina roditelja odlazi u tri velike crkve u gradu koje se sastaju nedeljom i roditelji Džijulovih prijatelja nisu hteli da njihova deca idu u dom porodice koja živi u zgradi Crkve koja se sastaje subotom.

Džijul je roditeljima ispričao o razgovoru koji je vodio u školi. Njegovi roditelji su dugo razmišljali kako da Džijul stekne prijatelje sa kojima će moći da se igra. Na kraju su odlučili da urade nešto naročito za Džijulov rođendan. Umesto da pozovu Džijulove prijatelje da se posluže hranom negde napolju, kao što su obično radili za njegovu rođendan, pozvaće decu da dođu u njihovu kuću na zabavu. Džijulu se svidela ta zamisao i on se molio: „Molim Te, dragi Bože, pomozmi da moji prijatelji mogu doći na moj rođendan i da se lepo provedu. Daj

njihovim roditeljima ljubazno srce prema Adventističkoj crkvi.”

Džijul je napravio pozivnice za rođendansku zabavu na kojima je napisao naziv i adresu Crkve. Uručio je pozivnice svim svojim drugovima iz razreda.

Konačno je stigao i Džijulov rođendan. Kad je proslava rođendana počela, tu je bilo njegovih 10 prijatelja. Džijul je bio tako srećan! Po prvi put, mogao je da se igra sa prijateljima kod svoje kuće!

Od tog dana Džijul pravi pozivnice kad god se održava koncert ili neki drugi drugi događaj u Crkvi i deli ih svojim drugarima iz razreda. Naučio je da što češće njegovi prijatelji dolaze u Crkvu, to češće dolaze i u njegovu kuću da se igraju. Sad već tri njegova prijatelja redovno dolaze u njegovu kuću. On se moli da jednog dana svi njegovi prijatelji budu sa njim u Crkvi svake Subote. 🌍

Vaš dar Trinaeste subote krajem ovog meseca pomoći će da u Južnoj Koreji još više dece - i roditelja – uče o Isusu.

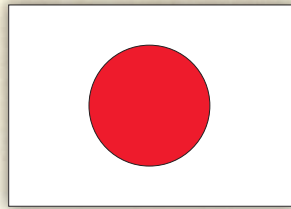
Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Južnu Koreju na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da ovo iskustvo ilustruje sledeće komponente strateškog plana Adventističke crkve „Poći ću” - misijski cilj br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, koji treba da se uključe u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika”; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.” Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Južna Koreja je nekada bila dom brojnih sibirskih tigrova, ali nakon što je njihov broj porastao, dozvoljen je lov na njih. Time su istrebljeni do te mere da se sada mogu naći samo u Severnoj Koreji.

JAPAN | 18. decembar

Saki Takahagi, 35

Voliš li da čitaš?

Devetogodišnja Saki, sa japanskog ostrva Okinave, volela je da čita.

Naročito je volela da čita pet knjiga kupljenih od stranca koji im je zakucao na vrata. Uvek iznova čitala je *Čika Arturove priče za laku noć*.

Knjige su upoznale Saki sa Isusom. Njena porodica nije bila hrišćanska. Njeni roditelji, kao i mnogi ljudi u Japanu, nisu išli u Crkvu niti su znali za Isusa. U knjigama, ona je pročitala da Isus voli decu i da želi da ih usreći.

Kako su godine prolazile, Saki je odrastala; preselila se u Tokio, glavni grad Japana, i dobila novo ime: Majka. Nazovimo je imenom Majka sada kada ima svoju decu. U međuvremenu Majka je izgubila knjigu *Čika Arturove priče za laku noć*.

Jednog dana Majka je shvatila da će njen najstariji sin uskoro poći u školu. Ali u koju školu da ga upiše? Primitila je školu u bli-

zini njihove kuće i na Internetu potražila obaveštenja o njoj.

Saznala je da je to Adventistička škola. Nikada nije čula za adventiste, potražila je više obaveštenja na Internetu i, na svoje iznenađenje, pročitala da Adventistička crkva objavljuje mnoge knjige za decu, uključujući i njene voljene *Čika Arturove priče za laku noć*. Tada je bila sigurna da želi da njen sin ide u Adventističku školu.

Međutim, Majka je prvo htela da sazna više o Adventističkoj crkvi. Vernici crkve sastajali su se u Adventističkoj školi i ona je počela da posećuje Subotna bogoslužjenja. Osećala je mir dok je pevala pesme i slušala propovedi. Takođe je nabavila i novi komplet *Čika Arturovih priča za laku noć* i počela da ih čita svojoj deci. Njima su se priče veoma svidеле.

Dok ih je Majka čitala svojim dečacima, ona je počela da čita jednu drugu knjigu - Sveto pismo. Pročitala je mnogo knjiga

u svom životu, ali nikada nije pročitala knjigu nalik ovoj. Reči Biblije dirnule su joj srce. Po prvi put u životu je čitala kako je Isus umro da bi spasao ljude. Predala je svoje srce Isusu i krstila se.

Danas Majka i dalje čita *Čika Arturove priče za laku noć* svojim dečacima. Takođe kad se na nešto žale, recituje im biblijske stihove koji kažu: „Uvek se radujte, neprestano se molite, u svakoj prilici zahvaljujte, jer je to volja Božja za vas u Isusu Hristu“, kaže ona, navodeći tekst iz 1. Solunjanima 5,16-18 (SSP).

Majka voli *Čika Arturove priče za laku noć*; voli Bibliju; a naročito i iznad svega voli Isusa.

Majka je saznala za Isusa preko *Čika Arturovih priča za laku noć* i Interneta. Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja usmeren je na projekat koji će pomoći mnogim Japancima da saznaju o Isusu putem Interneta. 🌐

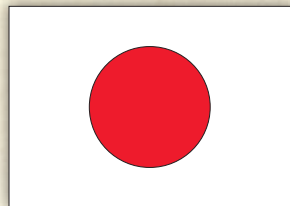
Zapamtite da ćemo moći da damo naš dar Trinaeste subote sledeće Subote. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite na karti Japana ostrvo Okinavu i Tokio.
- Ohrabrite decu da čitaju knjige koje uzdižu Isusa. Izazovite ih da pronađu dobre knjige i podele ih sa drugima u Subotnoj školi.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionske postove i brze činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – misionski cilj br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja... među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi nehrisćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece, omladine i odraslih“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Teruhiko H. Okohira (1865–1939) rođen je u Japanu u uticajnoj porodici iz Provincije Satsuma. Dok je pohađao poslovnu školu u Sjedinjenim Državama, prvo se obratio u metodizam, a zatim je, u San Francisku, postao adventista. Pohađao je Hajlidsburg koledž i na kraju školske godine 1894. uputio je poziv da se neko vrati sa njim u Japan da širi adventističku poruku. Predsednik koledža V. C. Grejndžer je odgovorio na njegov poziv, a 1896. Generalna konferencija je njih dvojicu poslala u glavni grad Tokio. Godine 1907, Okohira i još jedan čovek, H. Kunija, rukopoloženi su za prve japanske adventističke propovednike.

13. SUBOTA | 25. decembar

Riotaro, 12

Koja je to knjiga?

Riotarova sestra dobila je Bibliju od jednog stranca dok se vraćala kući iz svoje škole u Japanu.

Ali dvanaestogodišnja devojčica nije bila zainteresovana za tu knjigu tako da ju je stavila na policu u spavaćoj sobi a da je nije ni otvorila. Kasnije, dok je čistila svoju sobu smetalo joj je što vidi Bibliju na polici.

Nije želela da je i dalje gleda, pa ju je odnela svom osmogodišnjem bratu Riotariju.

„Da li bi voleo da pročitaš ovo?“, upitala ga je.

Riotaro se zapitao kakvu to knjigu njegova sestra drži u ruci.

„Koja je to knjiga?“, upitao ju je.

Kad je bolje pogledao, ugledao je reč „Biblija“ ispisanu na naslovnoj strani knjige.

Video je Bibliju u kući svog dede i bio je radoznao da je pročita.

„Da, voleo bih da je pročitam“, rekao je.

Sestra mu je dala Bibliju.

Biblija je sadržavala samo Novi zavet tako da je on počeo da ga čita od početka, od Jevanđelja po Mateju.

„Ko je Matej?“, pitao se on.

Čitajući, saznao je za čoveka po imenu Isus koji je izlečio mnoge bolesne ljude.

Shvatio je da je Isus velika Ličnost.

Kad je završio Matejevo Jevanđelje, pitao se šta će se sledeće dogoditi, pa je počeo da čita sledeću knjigu, Jevanđelje po Marku. Ali događaji su mu zvučali slični onima koje je upravo pročitao u Mateju, pa je odustao na pola puta. Posle toga je čitao tu i tamo ponešto u Novom zavetu, ali nije završio nijednu knjigu. Čeznuo je da sazna više o Isusu. Njegova porodica nije bila hrišćanska i on im nije govorio o čežnji svog srca.

Biblija je u međuvremenu postala važan deo njegovog života. Našao je spisak obećanja koja je mogao da pročita kad bi se razboleo. Našao je spisak stihova koje je mogao da pročita kad je imao problema. Našao je spisak stihova koje je mogao da čita kad je bio tužan. Svaki put kad je osećao potrebu za mirom, čitao je biblijska obećanja i iskusio utehu i ohrabrenje.

Biblija je za Riotara postala veoma važna. Olovkom je podvlačio stihove koji su mu se

naročito dopali. Kad je izlazio iz kuće, uvek je nosio Bibliju sa sobom.

Iako ga niko nikada nije učio da se moli, počeo je da se moli kad god je sa porodicom išao na neko putovanje. „Bože, molim Te zaštititi nas“, obično je govorio u svojoj molitvi.

Kad je njegova sestra završila osnovnu školu, otac i majka su tražili srednju školu za nju na Internetu. Saznali su za srednju školu Okinava Saniku, adventističku školu koja se nalazi na ostrvu Okinava, daleko od njihovog doma na japanskom kopnu. Iako je njegova sestra izabrala drugu školu, Riotaro je odlučio da pohađa baš tu školu. Nadao se da će tamo saznati više o Isusu.

Danas Riotaro ima 12 godina i živi u internatu za mladiće u ovoj školi. Iako živi daleko od svojih roditelja, on je srećan. Verno učestvuje na bogoslužnjima u internatu svakog jutra i večeri. On voli i bogoslužnje u petak uveče i ona koja se održavaju Subotom. Čita Bibliju sam i na časovima. Nedavno je najavio ocu i majci da želi da bude kršten. Njegovi roditelji su se odmah složili. Shvatili su koliko on voli Bibliju i koliko je ona važna u njegovom životu.

Riotaro je zahvalan što u školi može da sazna više o Isusu. Zahvalan je što su roditelji uspeli da pronađu Adventističku školu na Internetu. I zahvalan je što je dobio Bibliju koja ga je naučila o Isusu. 🌐

Riotaro je saznao za Adventističku školu putem internetske pretrage njegovih roditelja. Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za projekat kojim će se pomoći mnogim Japancima, naročito mladim ljudima, da saznaju o Isusu preko Interneta. Vaš današnji dar će takođe pomoći ljudima da saznaju o Isusu

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Japan i ostrvo Okinava na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Severne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/nsd-2021.
- Znajte da ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve – misijski cilj br. 2: „Jačanje adventističkog uticaja u velikim gradovima, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi nehrišćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece, omladine i odraslih“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Pre 13. subote

- Podsetite roditelje na program i podstaknite decu da donesu svoj dar Trinaeste subote 25. decembra. Podsetite ih da su njihovi misijski darovi namenjeni za širenje Božje Reči širom sveta i da će jedna četvrtina naših darova Trinaeste subote ići neposredno kao pomoć projektima u četiri zemlje Severne azijsko-pacifičke divizije.
- Narator ne mora da zapamti iskustvo, ali on ili ona bi trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne moraju da ga čitaju.
- Postoji i mogućnost da deca odlume Riotarijevo iskustvo igrajući uloge Riotarija, njegove sestre, oca i majke.

u Južnoj Koreji, Mongoliji i na Tajvanu. Hvala vam za vaš velikodušni dar.

Budući projekti za dar Trinaeste subote

Projekat za dar Trinaeste subote sledećeg tromesečja pomoći će Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji da osnuje:

- Osnovnu školu u Luang Namti, u Laosu
- Učenički dom u Timor Lesteu, u Adventističkoj međunarodnoj školi u Diliju, u Timor-Lesteu
- Dom zdravlja u severnom Pakistanu
- Dečji centar za učenje u Long Tanu, u Vijetnamu

Hajde da kuvamo!

BURŠOG

(MONGOLIJA)

SASTOJCI

prstohvat soli
1/2 šolje (100 g) šećera
1/4 šolje (56 g) putera

1/2 šolje (120 ml) tople vode
2 šolje (240 g) belog brašna
Biljno ulje za prženje

UPUTSTVO

Rastvoriti so i šećer u toploj vodi. Umešajte u nju zatim brašno i puter i mesite sve dok testo ne postane čvrsto i elastično.

Ostavite ga da odstoji pola sata, a zatim ga ponovo izgnječite kako biste izbacili sve mehuriće vazduha. Razvaljajte testo na debljinu od oko 1 cm. Isecite ga na oblike pravougaonika veličine od 2 do 5 cm i pržite u vrelom ulju dok ne postanu zlatno smeđi.

Pustite neka se kolačići ohlade. Poslužuje se sa rastopljenim puterom ili medom.

Hajde da pevamo

MOJE MALO SVETLO

TAJVAN (MANDARIN)

U ovom broju je i pesmica „Moje malo svetlo“ na mandarinskom jeziku, koji se može čuti na Tajvanu, kao i u Kini. Svaki red je prvo prikazan preveden na srpski, a zatim je red sa fonetskim izgovorom na mandarinskom (bold), zatim na pinjinskom, što je transliteracija kineskih slova koja se nalaze u donjem redu..

Ovo moje malo svetlo, pustiću ga da zasija.

vah nah na čin she-ov duh gvong, vah iov rong tah fong gvong

vo na vei kiao de guang, vo iao rang ta fang guang

我那微小的光, 我要让它放光

Ovo moje malo svetlo, pustiću ga da zasija.

vah nah na čin she-ov duh gvong, vah iov rong tah fong gvong

vo na vei kiao de guang, vo iao rang ta fang guang

我那微小的光, 我要让它放光

Ovo moje malo svetlo, pustiću ga da zasija.

vah nah na čin she-ov duh gvong, vah iov rong tah fong gvong

vo na vei kiao de guang, vo iao rang ta fang guang

我那微小的光, 我要让它放光

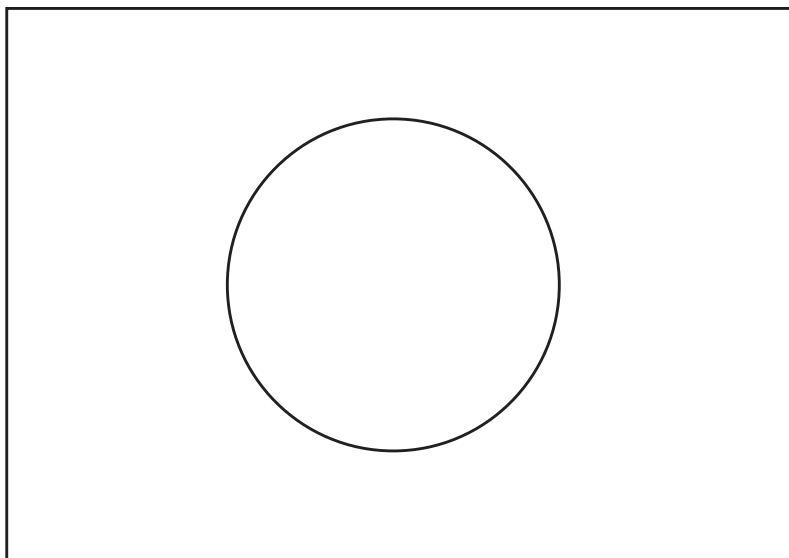
Neka sija, neka sija, neka sija.

rong tah fong, fong gvong meung, fong guong meung

rang ta fang, fang guang ming, fang guang ming

让它放·放光明·放光明

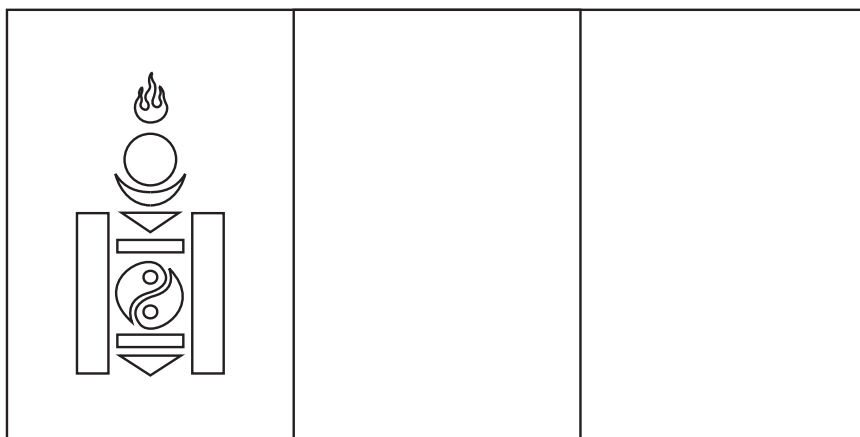
Obojite zastave

JAPAN

UPUTSTVA:

Obojite krug u sredini crvenom bojom. Ostatak ostavite u beloj boji.

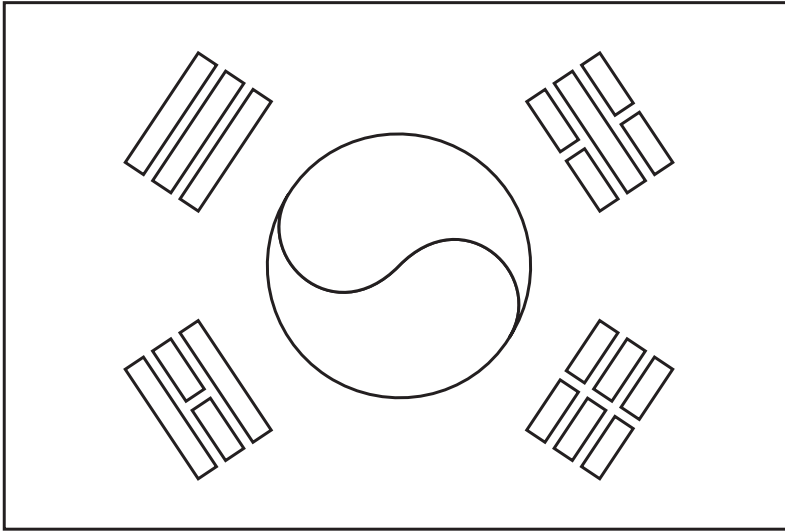

MONGOLIJA

UPUTSTVA:

Obojite desnu i levu trećinu crvenom bojom. Srednju trećinu obojite plavom bojom.
Obojite figure sa leve strane žutom bojom..

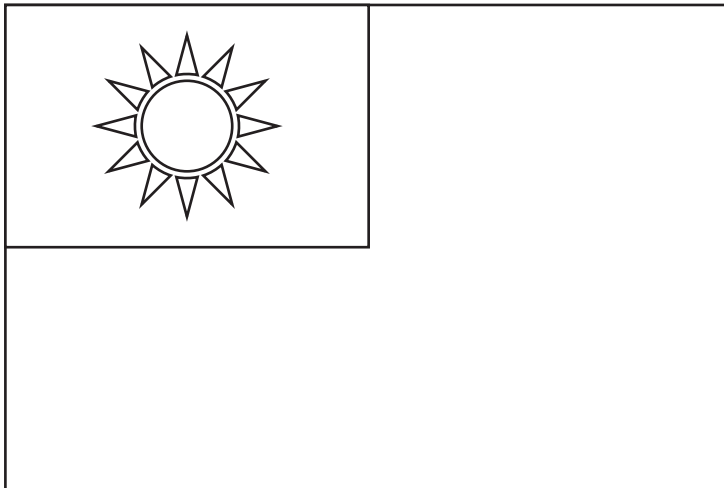
Obojite zastave

JUŽNA KOREJA

UPUTSTVA:

Obojite gornji deo kruga crvenom, a donji plavom bojom. Obojite šipke oko kruga u crno.

TAJVAN

UPUTSTVA:

Obojite glavni deo zastave crvenom bojom. Obojite pozadinu gornje leve četvrtine u plavo. Ostavite sunce belo.

Hajde da se igramo!

ORIGAMI

JAPAN

Origami je japanska veština izrađivanja trodimenzionalnih skulptura od ravnih komada papira samo pomoću njihovog savijanja.

Origami oblici mogu da variraju od jednostavnog papirnog aviona do zamršenih oblika cveća i životinja.

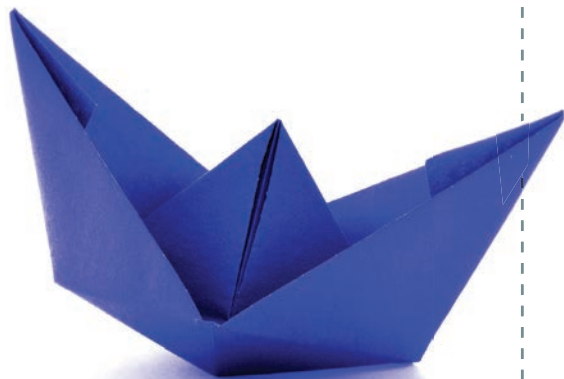
KAKO NAPRAVITI PAPIRNI ČAMAC

Materijal: 1 list papira za pisma ili papir formata A4

UPUTSTVA

Preklopite komad papira na pola, otvorite ga, okrenite za četvrtinu okreta i zatim ga preklopite po širini, sa preklopom na vrhu. Preklopite gornje uglove tako da se gornje ivice spoje u sredini i poravnajte ih sa središnjim naborom. Prstima pritisnite nabore prema dole tako da ostanu presavijeni. Uzmite donje preklopke i preklopite ih svaku prema gore. Preklopite mala zakrilca (ono što prelazi ivice) savijajući ih preko ivica trougla.

Podignite presavijeni papir palčevima preko otvora na dnu. Povucite blago prema spolja sve dok se krajevi ne približe jedan drugom i ne sretnu. Sada ćete imati oblik ravnog dijamanta. Pritisnite sve nabore prstima kako bi bili potpuno ravni. Preklopite gornji sloj nadole da biste ga poravnali sa donjom ivicom i uverite se da su sve ivice poravnate. Pritisnite novi preklop prstima. Okrenite papir i učinite to isto sa druge strane. Imaćete drugi trougao, ali ovaj put manji. Opet, povucite presavijeni papir palčevima kroz otvor na dnu. Povucite nežno prema spolja dok se krajevi ne približe jedno drugom i ne sretnu. Sada ćete imati drugi, manji oblik dijamanta. Ponovo pritisnite sve što je presavijeno prstima. Sada uzmite presavijeni papir i, od gornje tačke, nežno razdvojite stranice presavijenog papira koji bi trebalo da se otvori u oblik čamca. Lagano podesite nabore tako da čamac može da stoji uspravno oslonjen o dno. (Proces možete pogledati i na Jutjubu kad ukucate: how to make origami boat)

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis *Mission Spotlight* koji sadrži video-izveštaji iz cele Severne azijsko-pacifičke divizije i van nje. Preuzmite ga sa veb stranice Adventističke misije na adresi bit.ly/missionspotlights.

Informacije na mreži

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za misioni deo Subotne škole. Više informacije o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju možete naći:

Na veb stranicama:

Japan: veb-stranica vlade bit.ly/JapanGov

Japan Visitor bit.ly/JapanVisitor

Japan Travel bit.ly/Travel-Japan

Mongolija: vladin veb-sajt bit.ly/MongoliaGov

Posetite Mongoliju bit.ly/VisitMongolia

Svetski turistički vodič bit.ly/VTGMongolia

Južna Koreja: veb-stranica vlade bit.ly/SKoreaGov

Lonely Planet bit.ly/LP-SKorea

Posetite Koreju bit.ly/Visit-Korea

Tajvan: vladina veb-stranica bit.ly/Tajvan-Gov

Lonely Planet bit.ly/LP-Tajvan

Svetski turistički vodič bit.ly/VTG-Tajvan

Na Adventističkim veb-stranicama:

Severna azijsko-pacifička divizija bit.ly/SDA-NSD

Japanska unija bit.ly/SDAJapan

Korejska unija bit.ly/SDAKorea

Mongolska misija bit.ly/SDAMongolia

Tajvanska oblast bit.ly/SDATAivan

Postavljanje cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misioni darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioni dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu.

Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misioni delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Severnoj azijsko-pacifičkoj. Dvanaeste subote iznesite pred Crkvu izveštaj o misionim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod: Gabrijela Popović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNISTVO	POPULACIJA
Japanska	97	48	14.978	125.976.062
Korejska	700	132	260.901	77.560.000
Mongolska	6	5	3.061	3.361.420
Tajvanska	58	28	6.956	23.610.003
UKUPNO:	861	213	285.896	230.507.485

PROJEKTI:

1. Adventistički centar u Ulanbataru, Mongolija
2. Centar uticaja u Tapeju, Tainanu i Kašiongu, Tajvan
3. Privatni centar za imigrantsku decu u Deguu, Južna Koreja
4. Internet evanđeoski program u čiju dosezanja internet generacije u Japanu.